

Sygn. akt III Ca 595/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Lucyna Morys - Magiera

Protokolant stażysta Joanna Gołosz

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiego Szpitala (...) w R.

przeciwko D. M.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 7 października 2014 r., sygn. akt I C 268/14

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Raciborzu, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

SSO Lucyna Morys - Magiera

Sygn. akt III Ca 595/15

UZASADNIENIE

Powód Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Wojewódzki Szpital (...) w R. wniósł o zasądzenie od D. M. kwoty 4.560,61 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 1.836,00 złotych od dnia 21 września 2010 roku do dnia zapłaty, od kwoty 2.720,00 złotych od dnia 18 czerwca 2011 roku do dnia zapłaty, od kwoty 4,61 złotych od dnia 18 czerwca 2011 roku do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu według norm przepisanych. Podawał, że wystawił pozwanemu D. M. wskazane faktury VAT z tytułu należności za koszty leczenia i udzielenie świadczeń medycznych, jednak mimo upływu terminu płatności pozwany nie dokonał zapłaty należności.

W odpowiedzi pozwany D. M. wniósł o oddalenie powództwa. Podniósł, że od 3 sierpnia 2010 roku jest pacjentem Szpitala dla Psychicznie i Nerwowo (...) w R.. Pozwany wskazał, że wszystkie kierowane do niego na adres domowy pisma nie zawsze dochodzą do niego. Stwierdził, że w dniu 14 września 2011 roku nie otrzymał wezwania do zapłaty, a nadto, iż podczas pobytu w szpitalu w R. w okresie wskazanym w pozwie wystąpił fakt stanu bezpośredniego zagrożenia jego życia. W obu przypadkach, decyzję o przewiezieniu go do szpitala podjęli lekarze ze szpitala dla Psychicznie i Nerwowo (...) w R., a przygotowując wszystkie dokumenty medyczne. Podniósł, także, iż od sierpnia 2010 roku nie osiąga żadnych dochodów, wskazując, że był zarejestrowany jako bezrobotny. Podniósł też zarzut przedawnienia na podstawie art. 751 k.c.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 7 października 2014r. Sąd Rejonowy w Raciborzu w pkt 1 zasądził od pozwanego D. M. na rzecz powoda Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiego Szpitala (...) w R. kwotę 4.560,61 (cztery tysiące pięćset sześćdziesiąt i 61/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami od kwot: - 1,836,00 złotych od dnia 21 września 2010 roku do dnia zapłaty, - 2.724,61 złotych od dnia 18 czerwca 2011 roku do dnia zapłaty, w pkt 2 zasądził od pozwanego D. M. na rzecz powoda Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiego Szpitala (...) w R. kwotę 717,00 (siedemset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił, że pozwany D. M. od dnia 2.09.2010 r. do 6.09.2010 r. przebywał na oddziale wewnętrznym Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Wojewódzkiego Szpitala (...) w R.. W okresie od dnia 10.05.2011 do 17.05.2011 r. przebywał na oddziale chirurgii ogólnej tego szpitala. W okresie pobytu nie posiadał ubezpieczenia zdrowotnego, nie płacił składek, nie był też zarejestrowany jako osoba bezrobotna w Powiatowym Urzędzie Pracy.

Stwierdził, że wysokość świadczenia z tytułu opieki medycznej realizowanej w szpitalu obliczana jest w oparciu o iloczyn ilości punktów przyznanych za dane świadczenie zgodnie z zarządzeniem nr (...) Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 1 lipca 2010 roku oraz ustalonej przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Wojewódzki Szpital (...) w R. stawki za 1 punkt wedle cenników usług dla pacjentów nieubezpieczonych. Zgodnie z powyższym unormowaniem za pobyt D. M. na oddziale wewnętrznym II wyczerpał 27 punktów tj. 11 punktów za świadczenie związane z zaburzeniem krzepliwości krwi – kod O6 oraz 16 punktów za przetoczenie koncentratu krwinek czerwonych - kod(...). (...). Za pobyt na oddziale chirurgii naliczyć należało 40 punktów tytułem dużych chorób infekcyjnych skóry - kod j46. Stawka za 1 punkt wynosiła 68zł.

W tym stanie rzeczy uznał Sąd Rejonowy, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Wskazał, że pozwany zobowiązany był do uiszczania składki z tytułu podlegania obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu o jakim mowa w art. 65 i 66 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Zważy, że w stanach nagłych świadczenia zdrowotne są udzielane bez wymaganego skierowania (art. 60 ustawy), przy czym ambulatoryjne świadczenia specjalistyczne udzielone świadczeniobiorcy bez skierowania lekarza ubezpieczenia zdrowotnego opłaca świadczeniobiorca, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 47a, 57 ust. 2 i art. 60.

W niniejszej sprawie zdaniem Sądu pierwszej instancji nie zachodziła żadna z przesłanek uzasadniających udzielenie pozwanemu bezpłatnej pomocy medycznej, nie wykazano by był osobą zarejestrowaną jako osoba bezrobotna oraz by jego przypadek stanowił stan nagły; nie wykazał także posiadania dowodu ubezpieczenia zdrowotnego.

Wysokość dochodzonej kwoty nie budziła wątpliwości Sądu, jako umocowana w przytoczonych przepisach i wewnętrznych aktach normatywnych powodowego szpitala.

Jako bezzasadny uznał podnoszony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczenia wywodzony z treści art. 751 pkt 1 i 2) k.c., albowiem zgodnie z brzmieniem art. 118 k.c termin przedawnienia roszczenia powoda wynosi 10 lat, zaś świadczenie usług medycznych przez SP ZOZ Szpital nr (...) w R. nie jest związane z prowadzoną przez szpital działalnością gospodarczą, zaś szpital nie jest przedsiębiorstwem. Uznał nadto, że dochodzone w niniejszej sprawie roszczenie nie ma źródła w zobowiązaniu z tytułu nauki, wychowania, pielęgnowania i utrzymania. Podkreślił, że ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych nie przewiduje szczególnego terminu przedawnienia, co uzasadnia zastosowanie dziesięcioletniego terminu przedawnienia przewidzianego w art. 118 k.c., powołując się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2007 roku, sygn. akt IV CSK 267/06, LEX nr 277297.

O odsetkach ustawowych orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. oraz art. 482 § 1 k.c.

O kosztach Sad orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 109 § 1 i 2 k.p.c.

Apelację od tego orzeczenia w całości wniósł pozwany, domagając się jego zmiany i oddalenia powództwa w całości oraz zwrotu kosztów procesu za obie instancje od powoda.

Zarzucał naruszenie przepisów prawa materialnego we postaci art. 115 kkw w zw. z art. 102 pkt 1 kkw poprzez ich niezastosowanie i w konsekwencji uznanie, że pozwany zobowiązany jest do zwrotu kosztów udzielonych mu przez powoda świadczeń medycznych, podczas gdy pozwanemu jako skazanemu, w tym sprawcy, przysługuje bezpłatne świadczenie zdrowotne, w tym leki i artykuły sanitarne. Wnosił nadto o dopuszczenie dowodu z pisma NFZ z 30 lipca 2014r., na powyższą okoliczność. Skarżący podnosił, że Sąd Rejonowy pominął przy wyrokowaniu przepisy dotyczące zapewnienia skazanemu prawa do bezpłatnej pomocy medycznej, podczas gdy wobec pozwanego stosowano środek zabezpieczający w dacie udzielania mu świadczeń medycznych. Zdaniem apelującego koszty leczenia pozwanego powinny zostać rozliczone w trybie i na zasadach określonych w art. 12a, 13 i 13a ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych oraz w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 10 października 2011r. w sprawie sposobu i trybu finansowania z budżetu państwa świadczeń opieki zdrowotnej.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji pozwanego i zasądzenie od skarżącego na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego była zasadna.

Sąd pierwszej instancji, zdaniem Sądu Odwoławczego, wyrokując nie rozpoznał istoty sprawy.

Faktycznie bowiem nie ustalił, na jakich zasadach i w jakich warunkach udzielono pozwanemu pomocy medycznej i wspomnianych wyżej świadczeń.

Mimo powzięcia wiedzy o zastosowaniu względem pozwanego środka zabezpieczającego w sprawie o sygn. II K 1106/09, co wynikało z pisma Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Państwowego Szpitala dla Nerwowo i Psychicznie (...) w R. z dnia 15 maja 2014r. (k.35), skierowanego do Sądu Rejonowego w Rybniku w niniejszej sprawie, co wiązało się także z umieszczeniem pozwanego w placówce od 30 sierpnia 2010r., Sąd nie wyjaśnił tej kwestii, ograniczając się do powierzchownego stwierdzenia, iż pozwany jako świadczeniobiorca winien ponieść dochodzone koszty, bowiem nie był zarejestrowany jako bezrobotny oraz nie zaistniał u niego stan nagły.

Wskazać wypada, iż na okoliczność wynikającą z powyższego pisma powoływał się pozwany już w odpowiedzi na pozew, wskazując na związanie udzielonych świadczeń, których zwrotu kosztów powód obecnie się domaga, z wcześniejszym umieszczeniem go w powyższej placówce. Zdaniem skarżącego powyższe uzasadniało odstąpienie od obciążenia pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztu udzielonych świadczeń.

Sąd pierwszej instancji uchylił się od wnikliwego zbadania podstawy udzielenia pozwanemu przedmiotowych świadczeń medycznych – i w razie takiej potrzeby, rozważenia stosownych okoliczności faktycznych i regulacji prawnych dotyczących kosztów świadczeń udzielonych w takich właśnie szczególnych warunkach, z rozważeniem możliwości uwzględnienia w razie takiej konieczności także regulacji prawnych przytaczanych w apelacji. Istota sprawy nie została więc rozpoznana, co czyni odnoszenie się do dalszych merytorycznych zarzutów apelacji zbędnym.

Wobec tego zadaniem Sądu Rejonowego będzie obecnie objęcie ustaleniami faktycznymi i rozważaniami prawnymi powyższej okoliczności, stosownie do wyników postępowania dowodowego, zaoferowanego także ewentualnie przez strony i poddanie ich właściwej ocenie merytorycznej.

Z tych to przyczyn zaskarżony wyrok uchylono i przekazano sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Raciborzu, na zasadzie art. 386 § 4 kpc.

O kosztach postępowania odwoławczego skutkiem tego wyrzeczono w oparciu o przepis art.108 § 2 kpc.

SSO Lucyna Morys – Magiera